

STEINBJØRN GEVST EFTIR 24 ÁR Í BÝRÁÐNUM

Steinbjørn O. Jacobsen gevst nú sum býráðslimur í Klaksvík stillar ikki uppaftur á valinum um ein mánað – eftir at hava sitið í 24 ár í býráðnum harav í átta ár sum borgarstjóri. – Eftir so nógv ár, so leggi eg frá mær við góðari samvitsku, nú eg skjótt verði 72 ár. Tað er nógv komið á skaftið í mínari tíð, sum eg fegnist um, og nógvir varðar eru settir, sigur Steinbjørn O. Jacobsen.

Bjarti er fluttur

Eftir midnátt síðsta fríggjakvøld skriv-aði ein skyldmaður úr Klaksvík og bar tíðindini, at nú var Bjarti fluttur – fríggjakvøldið 2. oktober – 72 ára gamal. Hóast Bjarti seinastu tíðina var viknaður, so komu deyðsboðini óvæntað

Bjarti Højbro, handilsmaður í Heygabúðini í Klaksvík, andaðist fríggjakvøldið 71 ára gamal

Tað var so mangan, at tað á arbeiðsferðum í Klaksvík varð stokkið inn á gólvið í Heygabúðini at keypa serliga góða viðskeran, og ein partur av ritualinum var at fara afturum at heilsa upp á Bjarta, um tað bar so væl á, at hann sat og gjørdi rullupylsu og kjøtpylsu ella skinsaði kjøt.

Altíð var hann fyrikomandi og smílandi. Soleiðis kendu vit hann, sum búleikaðust í býlingunum á Heygum og í Gerðum og á Gerðareidi og øll tey, sum keyptu í Heygabúðini.

Tá ið hann fyrri meiri enn tíggu árum síðani misti konuna, kendist tað taka honum so dygt, at hann neyvan vann seg heilt aftur. Tí var tað so stak hugaligt at hitta hann og heilsa uppá familjuna, tá ið hann 3. september í 2018 helt 70 ára føðingardag í Skálanum og nógv fólk varð savnað at fegnast saman við honum.

Bjarti var sonur Ellu og Jógvan Højbro. Mamman var úr Liðanum í Elduvík, har Bjarta alt sítt lív dæmði so væl at spennast frá, og Jógvan var bóndasonur úr Norðurstovu í Gerðum. Tey bæði fingi fyrst sjei dótur og so sonin – Edith, Karla, Hansy, Sanna, Hansina, Jastrid og Alexandrina, sum var nevnd eftir drotningini. Og tá ið sonurin so kom, var tað so rímuligt, at tey nevndu hann Bjarta. Bjarti mundi hjá teimum øllum kennast at vera serlig sólstrála.

Um ta tíðina, tá ið Bjarti var føddur, fór Jógvan Højbro at handla. Hann tók handilin eftir Hans Mellemegaard, sum tá flutti til Havnar, og sum hevði handlað í kjallaranum í sethúsunum, sum eru á horninum Oyrarvegur/Kráargøta. Í mínum upp-

vøkstri nevndu vit húsini hjá Agga.

Fyrst í fimmtíárunum flutti handilin oman á Heygar, har Ella og Jógvan búðu, og síðani hevur handilin verið har. Handilin varð stóðugt mentur og útbygður. Jógvan Højbro doyði í 1969, og so vóru tað Bjarti og Edith, sum tóku sær av handlinum. Ella var arbeiðsgrev og dugnaði handlinum, og Edith og Fredag tóku seinni uppgávnar í køkinum eftir hana.

Bjarti giftist um hesa tíðina í 1970 við Honnu Lamhauge úr Lamba. Hon var honum so ógvuliga holl, eisini í handlinum. Tá ið hon í síni tíð kom til Klaksvíkar var tað fyrri at vera í handlinum úti í Klaksvík hjá Jens Sofus, so hon visti, hvat tað snúði seg um, tá ið hon giftist niðan á Heygar, og tey bæði settu búg í góðum grannalagi uppi í Geilini.

Hanna og Bjarti fingi tríggar synir – Jógvan, Jóan Magnus og Eyðun – og abbaðórnini eru átta í tali.

Í meiri enn 70 ár hava tað verið tvey ættarlið, sum hava átt og rikið Heygabúðina. Har gekk okkara heimur so at siga útfrá. Vit fóru í túninum hjá teimum á veg í og úr skúla, vit sótu á hugnaligu trappuni og prátaðu og lögdu ætlanir, og vit plagdu at spæla bólt, heysaflagg, fuglanøvn, kom til botten og so mangt annað omanfyri hjá teimum, og sum smádreingir spældu vit bólt í túninum norðanfyri húsini. Ongantíð hoyrdu vit eitt øvugt orð frá gudsóttandi og friðsælu Ellu og Jógvani og teirra børnum.

Fleiri ferðir um dagin gingi vit ørindi fyrri mammurnar í

Heygabúðina, har fryntligu Jógvan, Edith, Jastrid, Alexandrina og onkuntíð Hansy saman við øðrum ekspedrisum tóku ímóti. Tey fyrstu árin var tað yvir diskinn og við petroleumsdunkum og fjeringspundi av hesum og hasum, og seinni, eftir at hann hevði verið á handilsskúla í Danmark, menti Bjarti handilin at vera sjálvføkuhandil við so nógvum øðrum enn bara matvørum, og Petra hevur í tað mesta av einari hálvari øld verið hansara høggra hond.

Hóast nógv broyttist, so var tænanstan í Heygabúðini tann sama. Nógva staðni góvust tey at koyra vøru út, men soleiðis var tað ikki í Heygabúðini. Bjarti og systursonur hansara, Pól, sum alt sítt arbeiðslív hevur verið í Heygabúðini, vóru trúgvir og drúgvir, tá ið fyrstu stamkundarnir fóru at eldast og ikki orkaðu longur at fara til handils. Tað var einki roks. Tey tóku ímóti bíleggum, og tá ið teir komu við vøruni, kendist tað sum góð løta fyrri kundarnar, sum um somu leið eisini fingi eitt gott prát.

Á Heygum og har á leið var gott at vaksa upp og búgva. Tey vóru øll stásfólk í Heygabúðini. Uttan tey nógvu orðini lýstu tey upp, og vit minnst grannalagið og Heygabúðina við takksemi. Og í meiri enn eina hálva øld var Bjarti – eygagóður og við milda brosinum – í miðdeplinum, uttan at tað varð hugsað so nógv um tað, tí hann gjørdi ikki so nógv um seg.

Ærað veri minnið um okkara góða handilsmann og vinmann Bjarta Højbro.

Jóannes Hansen

VIVIAN
SJÓÐKLETT

Sexologur, pedagogur og
Kunstterapeutur
Kunstterapi.fo
Vaginal terapeut

Kann støddin á kynslimi (penis) á manni natúrliga broyast?

Tá ið hugsað verður um lívs-kunnleika, er Taoisman elstu vísindi, vit vita um. Teir gomlu taoistarnir vóru vísinda menn úr Kina. Teir settu saman og mentu eina fullfiggjaða, nágreiniliga vísindaskipan viðvíkjandi mati, rørslu, heilsu, erotikki o.ø.

Seksualiteturin er eins og andadrátturin lívstýðandi fyrri menniskjalívið.

Til er eitt hav av vísdomi um okkara seksualitet, sum hevur ligið fjaldur í fleiri 1000 ár!

Teir gomlu taoistarnir vóru ikki nakrir háfloygdur filosofar. Teir vóru jarðbundnir og vísindaligir. Um ein av manna-gongdum teirra vísti seg ikki at virka, bleiv hon vrakað. Teir brúktu sína orku at kanna og bota um góðsku at nøkta tørv-in viðvíkjandi livihátti manna.

Kynslimurin (penis) á manni; stødd og snið

Tað er rætt, at snið og stødd á kynsliminum eru avgjörd við føðing.

Manskroppurin stegðar at vaksa um 30 ára aldur, men tað ger kynslimurin ikki!

Vísindi vísa, at kynslimurin veksur, líka til maðurin doyir. Jú eldri maðurin blívur, størri blívur limurin, bæði í longd og tjúkd.

Henda menning verður aktiverað, tá maður ristir og klemmar um kynslimin at fáa teir síðstu landdroparnar av sær, aftaná hann hevur pissað.

Nógvir menn bera saman sín kynslim við aðrar og ynskja sær ein størri, óansæð hvussu stórir hansara egni er. Henda ørkymlan er bæði óheppin og óneyðug.

Tvey skulu til at dansa tango. Tá tvey elskandi elskast, kann skeiðin (vagina) laga

seg eftir, hvussu limurin er dánaður. Hetta hendir sjálvandi ikki eftir eina nátt, men við tíðini, tá tvey læra hvørt annað at kenna.

Um tað kortini er ónøgd viðvíkjandi tí seksuella í einum parlagi, er altíð gott, at bæði taka ábyrgd.

Formurin á kynslimi og skeiðin sum móttakari.

Um kynslimurin er trikantaður ella formaður sum ein blýantur við breiðum skafti, eru tríggar venjingar innan taoismu, sum kunnu gerast, um ein vil hava størri høvd. Ein soppa-formaður kynslimur hevur góðan móguleika at stimbra og mýkja skeiðina - síður og G-punkt - væl og virðiliga.

Venjingar:

1. Klemma kynslimin uppi frá og niður móti høvðinum, sum mjólkaði tú eini kúgv. Á henda hátt pressast blóð inn í kynslimahøvdið, sum so við og við blívur størri og størri, til tað fær sopasnið.

2. Klemma skaftið, til tað verður gróthart. Klemmar tú tað ofta á henda hátt, hevur tú áhaldandi standing.

3. Tá ið tú hevur gjørt hesar venjingar, kanst tú taka um rótina á kynsliminum, gleiva langt og sveiggja hann frá síðu til síðu móti lørnunum, uttan at tú skalt fáa ilt. Henda venjing gevur liminum soppaform, og hann gerst minni fól-in, sum eisini hevur við sær, at avgonga verður seinkað.

Hetta er bara toppurin av elligamlari vísdomslæru, sum enn á døgum er til gagns fyrri okkum nútíðar menniskju.

Gott vikuskifti :)